

[Ole Bjørn Kraft.]

Det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft opfatter det, at der forud maatte siges, at der ikke var truffet nogen Aftale mellem de 3 andre Partier med Hensyn til den økonomiske Politik eller med Hensyn til det sydslesvigske Spørgsmaal, som noget uvenligt. Nej, dette var tværtimod tænkt som en Venlighed, som en Tilkendegivelse af, at der ikke paa Forhaand skulde være truffet nogen Aftale, som man blot indbød Socialdemokratiet til at tiltræde. Man vilde netop have Socialdemokratiet med fra første Færd. Det vilde tværtimod have været uvenligt, hvis de 3 Partier havde sluttet en økonomisk Aftale og saa havde sagt til Socialdemokratiet: kom nu og tiltræd den! Vi ønskede nemlig at faa disse Forhandlinger begyndt i en Atmosfære af Gensidighed og gensidig Tillid, saaledes at man i Fællesskab kunde skabe det Program, hvorpaa en Samlingsregering maatte virke.

Jeg takker det ærede Medlem for Udtalelsen om, hvor nødvendigt et Samarbejde er. Deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Jeg beklager blot, at han mener, at dette Samarbejde først skal etableres efter et Valg, som jo kan medføre, at et sagligt Arbejde om Problemerne først kan blive paa-begyndt engang ind i det nye Aar. Jeg mener, at det er uforsvarligt og letsindigt at handle saadan, men jeg haaber, at de Erfaringer, som vi har gjort, maa overbevise ogsaa Socialdemokratiet om, at det at gaa videre ad Mindretalsregeringspolitikens Vej ikke er den bedste Løsning. Det er en Erfaring, som vi har gjort under tidligere Mindretalsregeringer, og som vi har gjort ogsaa under den nuværende Mindretalsregering i det sidste Aars Tid, at det ikke er muligt, naar der ikke er et sikret Flertal i Tinget, at skabe den Atmosfære for Arbejdet, som er nødvendig. Naar Muligheden for, at Regeringen skal lide Nederlag ved sine Lovfor-slags Fremsættelse, er til Stede, gaar de saglige Forhandlinger daarligere, end de burde gaa; saa er hele Tiden Muligheden til Stede for en politisk Krise, der giver Arbejdet en anden Farve og en anden Karakter, end det bør have. Derfor vil Konservatismen, som jeg sagde i Gaar, fortsætte sine Bestræbelser for, at det skal erkendes, at saaledes som den politiske Udvikling nu engang har været i Danmark, saa partispiltet som Rigsdagen er, saa fjernt de modstaaende Grupper staar hinanden, maa i det mindste i denne Kriseovergangstid Samarbejdet sættes i Forgrunden, ogsaa

naar Spørgsmaalet er om selve Regeringsdannelsen.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kom med nogle sarkastiske Bemærkninger, var det vist, om nogle Udtalelser, jeg havde fremsat vedrørende Det radikale Venstres Indflydelse. Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen her forsøgte sig i en Rolle, som ellers normalt er tildelt det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Disse Udtalelser om, at de Radikale naturligvis havde større Indflydelse, fordi deres saglige Standpunkter var saa meget bedre end de Konservatives, er jo just saadan en arrogant Udtalelse, som vi saa ofte hører snart fra den ene, snart fra den anden radikale Side. De har gennem Tiderne oparbejdet hos sig selv den Følelse, at der nu ikke er nogen, som er klogere og finere og bedre, man kan tilføje, heller ikke nogen, der er vigtigere end det radikale Parti. Nej, det radikale Partis Indflydelse beror paa den Kendsgerning, at det Antal Medlemmer, de har her i Salen, kan faa Flertallet til at skifte, og jeg sagde i Gaar, og jeg synes med Rette, ogsaa ud fra et demokratisk Synspunkt, at naar et Parti har den Størrelsesorden, som det radikale Parti har, kan det ikke nytte, som det ærede Medlem gjorde, at stille sig op og ligesom højsalig Frederik VI sige: Vi alene vide. Saa maa man tværtimod se det som sin Opgave at være Formidler i Stedet for paa denne Maade at ville trumfe sin Vilje igennem.

Jeg havde, vil jeg i øvrigt sige til det ærede Medlem, ikke talt om, at der var Uenighed om det sydslesvigske Spørgsmaal i det radikale Parti. Det har jeg intet nævnt om. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at der er Uenighed i det konservative Parti; særlig efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale i Gaar Eftermiddags kan ingen være i Tvivl herom; men som sagt, jeg talte ikke om Uenighed i det radikale Parti. Jeg talte, hvad jeg i øvrigt mener mig berettiget til, om det radikale Partis Ubeslutsomhed med Hensyn til, om de vilde fremkalde Valg, om, at de talte paa Knapperne og sagde: Skal, skal ikke. Tre Maaneder igennem efter den højtærede Statsministers Ladelund-Tale skabte de Radikale gennem Taler og gennem de Artikler, der stod i „Politiken“, en politisk Kriseatmosfære i Landet, og jeg fremlagde Citater, som klart viste, at den ene Dag mente man, at Valg var det eneste rigtige, det absolut nødvendige, og at man næste Dag fremsatte Udtalelser om, at det var